

Espai Cub

ALICIA KOPF

DIARI DE CONQUESTES

17/09 – 02/11

Les conquestes ens imposen sempre algun element de visualització que en dona fe i que podríem resumir en un sol gest: el de plantar bandera. Ja Deleuze ens avisava que, en el món animal, aquest desplegament d'estendards visuals és un element indispensable per a la construcció de qualsevol tipus de territori i, de pas, ens assegurava que aquest conjunt de senyals, aquest impuls d'haver de mostrar i fer circular tal repertori d'avisos visuals, és a la base i a l'origen de qualsevol art. A *Diari de conquestes*, Alicia Kopf posa de manifest les paradoxes i les contradiccions derivades de la mecànica d'aquesta construcció de territori per portar-les a l'esfera, no d'una simple i interminable expansió geogràfica i de pugna amb el món, sinó de l'exploració del desig, la voluntat de poder i d'èpica quotidiana.

Diari de conquestes forma part del cicle "Àrticantàrtic", que, sota la premissa de la conquesta dels pols com a metàfora d'investigació artística, desenvolupa un ampli cicle de treballs que se centren en l'anomenada *Edat Heroica* de les exploracions, que va culminar entre final del segle XIX i començament del XX, coincidint amb el naixement de la fotografia i el cinema. En contrast amb els contorns emfàtics de les projeccions topogràfiques i la certesa que tots els meridians convergeixen en un punt al nord i un altre al sud, el blanc del gel i la neu que ho cobreix tot es presenta com un continu desproveït de referències on regna una desorientació visual total, un escenari que posa a prova l'audàcia dels qui s'atreveixen a desafiar-lo. Podríem dir que, en aquest entorn, en aquesta pàgina en blanc, ens enfrontem a una necessitat bàsica, som al grau zero de la pulsio hie-ràtica. Qualsevol territori pla, contemplat des de dins, és sempre difícil de comprendre. En l'intent per establir-ne els límits i les formes, la nostra mirada segueix asimptòticament la seva extensió fins a l'horitzó i es deixa caure per l'abisme anamòrfic que l'envolta. En aquesta caiguda contínua, la seva pertinència queda irremeiablement indeterminada. Podem fer un parell de passos cap endavant o anar cap a la dreta, o bé continuar caminant una mica més o retrocedir quilòmetres i quilòmetres, tant se val; continuarem perduts, continuarem sense notar cap diferència. Tan sols els elements que es presenten ortogonalment a l'escrutini de la mirada es fan comprensibles i s'estableixen com a referència, com a potencial figurable. Aquest territori demana plantar banderes, aixecar muntanyes.

És –podríem concloure– una qüestió d'avís, d'advertiment, de tot allò que sap utilitzar la força traumàtica de la màcula, la de la claredat del negre sobre blanc. Aquest contrast, el mateix que clama la semiòtica de les banderes, si es deixa veure és per la interrupció que causa. Perquè, en definitiva, l'accident demana la nostra atenció. En l'àmbit quotidià, més que en cap altre, es dona la urgència de

sobresaltar, sorprendre i sabotejar la inanitat del que és diari. Per això és important el culte als èxits, a la insaciable tendència d'afegir moments de condensació ontològica a la consecució biogràfica de qualsevol persona. És aquí on *Diari de conquestes* centra la seva tasca crítica. És aquí on es proposa contrastar aquests moments d'excepció, d'encimbellament i claredat iconogràfica, amb les boires interminables de la quotidianitat.

Després d'haver cursat estudis a la Universitat de Barcelona, la línia argumental d'Alicia Kopf s'ha consolidat en una sèrie de presentacions públiques de les quals podríem destacar *Seal Sounds under the Floor* (2013), a la Galeria Joan Prats de Barcelona. Ha participat, a més, en diferents exposicions col·lectives, com ara *Nonument*, a la Capella dels Àngels del MACBA (2014); *Fugues*, part del cicle "FAQ" de la Sala d'Art Jove, a la Fundació Tàpies (2013); *Kosmopolis*, al CCCB (2013); Fundació Atrium Artis, Les Bernardes, a Salt (Girona, 2012); CaixaForum, a Barcelona, i BIAM (Biennial d'Art Ciutat d'Ampostà), a Tarragona (2008), entre d'altres. Ha rebut també diferents reconeixements, com el premi d'investigació artística de la Sala d'Art Jove de la Generalitat de Catalunya (2013) i la beca KREAS de l'Ajuntament de Girona (2011) per dur a terme la publicació del seu llibre *Maneres de (no) entrar a casa*.

28/05 - 29/06

Sala Gran

**EL MÓN
DELS VENCEDORS.
SALÓ DE MAIG
IGNASI PRAT**

Espai Cub

**SPECTRUM
SAMUEL LABADIE**

09/07 - 31/08

Sala Gran

**ES UNA ESCENA
EN LA QUE
YO MISMO ACTÚO
LUIS BEZETA**

Espai Cub

**BECUADRO
LAURA LLANELI**

17/09 - 02/11

Sala Gran

**5 EXPLOSIONES
DE UN FORD PINTO
RYAN RÍVADENEYRA**

Espai Cub

**DIARI
DE CONQUESTES
ALICIA KOPF**

12/11/14 - 18/01/15

Projecte de comissariat

**EL FUTUR NO
ESPERA
SONIA FERNÁNDEZ
PAN**

Projectes deslocalitzats

**MAZE
WALKTHROUGH
SERAFÍN ÁLVAREZ**

**PRODCOUCHSURFING
AMB LES SALO'S
LES SALONNIÈRES**

Projecte d'investigació

**SENSE TÍTOL,
UN PROJECTE SOBRE
L'AMOR: SÈRBIA
MIREIA SALLARÈS**